

MATTHEÛS

15:29-16:4

De tekenen van de tijden wijzen op Jezus' eerste komst, niet op Zijn wederkomst.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/15-29-16-4

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Genezing die God verheerlijkt	4 min	3
2	De spijziging van de vierduizend	4 min	5
3	Farizeeën en Sadduceeën vragen een teken	6 min	7
4	Tekenen van Jezus' eerste komst	3 min	10
5	Geen tekenen vóór de wederkomst	8 min	12
	Om verder te lezen		16

1

Genezing die God verheerlijkt

We beginnen onze studie in Mattheüs hoofdstuk 15, vers 29:

En Jezus vertrok vandaar en kwam bij de zee van Galilea; en Hij klom de berg op en ging daar zitten. Grote menigten kwamen naar Hem toe. Zij brachten kreupelen, blinden, mensen die niet konden spreken, verminkten en vele anderen met zich mee en legden hen aan Jezus' voeten. Hij genas hen. De menigte verwonderde zich toen zij zagen dat mensen die niet konden spreken weer spraken, verminkten hersteld waren, kreupelen liepen en blinden zagen. En zij verheerlijkten de God van Israël.

MATTHEÛS 15:29

Toen riep Jezus Zijn discipelen bij Zich en zei: „Ik ben met innerlijke ontferming bewogen over de menigte, want zij zijn nu al drie dagen bij Mij en hebben niets te eten. Ik wil hen niet met een lege maag wegsturen, want anders bezwijken zij onderweg misschien.” Zijn discipelen zeiden tegen Hem: „Waar kunnen wij in deze afgelegen omgeving genoeg brood vandaan halen om zo’n grote menigte te voeden?” Jezus vroeg hun: „Hoeveel broden hebben jullie?” Zij antwoordden: „Zeven, en een paar visjes.” Hij gaf de menigte opdracht op de grond te gaan zitten. Daarna nam Hij de zeven broden en de vissen, dankte, brak ze en gaf ze aan Zijn discipelen; de discipelen deelden ze uit aan de menigte. Allen aten en werden verzadigd. Van de overgebleven stukken verzamelden zij zeven grote manden vol. Er hadden vierduizend mannen gegeten, naast de vrouwen en kinderen. Vervolgens stuurde Hij de menigte weg, stapte in een boot en ging naar de streek van Magdala.

MATTHEÛS 15:32-39

Deze verhalen introduceren eigenlijk niets nieuws of unieks in de bediening van Jezus. In zekere zin laten ze opnieuw zien wat Hij al eerder deed. In de verzen aan het begin van dit gedeelte lezen we dat Jezus allerlei mensen genas. Dat heeft Hij eerder gedaan. We hebben afzonderlijke gevallen gezien en we hebben samenvattende uitspraken gezien waarin staat dat Hij iedereen in een stad genas.

In dit geval wordt ons verteld dat degenen die bij Hem werden gebracht nogal uiteenlopende kwalen hadden: kreupelen, blinden, mensen die niet konden spreken, verminkten en vele anderen. Het gebruikte woord zal waarschijnlijk ‘kreupel’ betekenen. Deze mensen werden gebracht en aan de voeten van Jezus neergelegd, en Hij genas hen allemaal. Het enige wat we hier dus eigenlijk als iets nieuws lezen, is dat de mensen de God van Israël verheerlijkten om wat Jezus deed.

Het is interessant dat Jezus, wanneer Hij mensen genas, ervoor zorgde dat zij God verheerlijkten. We weten dat Jezus God is, maar de mensen dachten waarschijnlijk niet in die termen. Het punt is dat Jezus niet kwam om Zichzelf te verheerlijken. Hij kwam om Zijn Vader te verheerlijken.

Tegenwoordig verheerlijken mensen met een genezingsbediening, of mensen die zouden zeggen dat ze een genezingsbediening hebben, vaak meer zichzelf. Ze brengen mensen ertoe hoog tegen hen op te zien. Misschien denken ze dat dit nuttig zal zijn voor het Koninkrijk van God als veel mensen hun naam kennen en hoog tegen hen opzien, omdat er dan meer mensen naar hun bijeenkomsten zullen komen en door God zullen worden aangeraakt.

Maar het is interessant dat de mensen God verheerlijkten wanneer Jezus mensen genas. Er wordt ons hier niet verteld hoe Hij het deed. Er wordt ons niet verteld of Hij hun de handen oplegde, welke woorden Hij over hen uitsprak of wat dan ook. Maar er wordt ons wel verteld dat het feit dat Hij hen genas ertoe leidde dat mensen naar God keken, God verheerlijkten en God dankten. Het is heel belangrijk dat een bediening zo wordt verricht dat ze de aandacht en dankbaarheid op God richt, en niet op het instrument dat God gebruikt.

2

De spijziging van de vierduizend

Dan lezen we natuurlijk dat Jezus opnieuw een menigte te eten geeft. Het was nog maar kort geleden, in het vorige hoofdstuk, dat Jezus vijfduizend mannen te eten gaf, plus vrouwen en kinderen. In dit verhaal geeft Hij vierduizend mannen te eten, plus vrouwen en kinderen. Bij deze gelegenheid waren het kennelijk dezelfde mensen die deze zieken bij Jezus hadden gebracht, waarna Hij hen genas.

Deze genezingsbijeenkomst duurde behoorlijk lang. Er staat dat de mensen drie dagen bij Jezus waren gebleven en dat hun voedsel op was. Deze mensen waren niet op een plaats waar ze voedsel konden kopen. En als ze voedsel bij zich hadden toen ze vertrokken, hadden ze dat helemaal opgebruikt. Er was nog maar heel weinig over: ongeveer zeven broden en een paar vissen.

Dit verschilt van de keer dat Jezus de vijfduizend te eten gaf. Bedenk dat er toen vijf broden en twee vissen waren. De beschikbare hoeveelheid voedsel is hier anders. Het aantal mensen is anders, maar in wezen is het verhaal hetzelfde. Er was niet genoeg voedsel. Er waren veel hongerige mensen, een menigte, en Jezus nam wat er beschikbaar was. Hij brak het, dankte God ervoor en deelde het via de discipelen uit. En iedereen kreeg te eten.

We zien dus dat Jezus het wonder met de broden herhaalde. Ik weet eigenlijk niet of er uit dit wonder enig nieuw inzicht te halen valt dat niet ook van toepassing is op het andere wonder, waarbij de vijfduizend te eten kregen. Het is gewoon nog een geval waarin Jezus iets wonderbaarlijks doet om hongerige mensen te eten te geven en daarvoor Zijn wonderbaarlijke vermogen gebruikt.

Daarna staat er dat Hij de menigten wegstuurde, in een boot stapte en naar de streek van Magdala ging. We lezen niet dat er in Magdala een bepaalde activiteit plaatsvond, maar er was een vrouw uit die streek die wij kennen als Maria Magdalena. Haar achternaam was niet Magdalena. Het woord 'Magdalena' betekent iemand uit Magdala, net zoals Jezus de Nazarener werd genoemd, wat iemand uit Nazareth betekent: Jezus van Nazareth, Jezus de Nazarener; Maria van Magdala, Maria Magdalena. We lezen niet dat Jezus deze vrouw hier ooit ontmoette, maar misschien kwam Hij haar bij deze gelegenheid tegen. Later in de evangeliën lezen we over haar. Ze verschijnt daar in de menigte of onder de vrouwen die Jezus overal volgden. Wanneer we haar later voor het eerst tegenkomen, wordt ons verteld dat Maria Magdalena iemand was uit wie Jezus zeven demonen had uitgeworpen. We lezen nergens het eigenlijke verhaal waarin Jezus Maria Magdalena, die door zeven demonen bezeten was, tegenkwam en die demonen vervolgens uit haar wierp. Maar hoewel dat verhaal niet is opgetekend, kijken we hier misschien naar het moment waarop dat gebeurde, want Jezus komt hier naar haar stad. Het is niet onwaarschijnlijk dat Hij haar bij deze gelegenheid is tegengekomen. Natuurlijk kunnen we daar niet stellig over zijn, want Jezus kan haar ergens anders hebben ontmoet. Het feit dat ze uit Magdala kwam, betekent niet dat ze in Magdala was toen Jezus haar tegenkwam. Maar dit is alles wat we weten over een bezoek van Jezus aan haar stad, en dit kan inderdaad het moment zijn geweest waarop Hij zeven demonen uit haar wierp.

3

Farizeeën en Sadduceeën vragen een teken

Wanneer we bij Mattheüs 16 komen, staat er:

En de Farizeeën en de Sadduceeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken, en zij vroegen Hem of Hij hun een teken uit de hemel wilde laten zien. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Als het avond geworden is, zegt u: Mooi weer, want de hemel is rood; en 's morgens: Vandaag storm, want de hemel is somber rood. Huichelaars! De aanblik van de lucht weet u wel te onderscheiden, en kunt u de tekenen van de tijden niet onderscheiden? Het verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken; maar hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet. En Hij verliet hen en ging weg.

MATTHEÛS 16:1-4

Dat is alles wat er volgens de opgetekende gebeurtenissen in Magdala plaatsvond. Jezus kwam naar Magdala en werd blijkbaar meteen daar aan de oever opgewacht door Farizeeën en Sadduceeën. Deze mannen waren gezworen vijanden van elkaar. De Farizeeën en de Sadduceeën behoorden tot tegengestelde, rivaliserende religieuze partijen. Hun theologieën verschilden van elkaar en ze waren voortdurend verwikkeld in discussies die uit die rivaliteit voortkwamen. Eén reden waarom ik dit weet, is dat de apostel Paulus later in het boek Handelingen terechtstond voor het Sanhedrin, een Joodse rechtbank. Hij merkte dat sommige leden van het Sanhedrin tot de partij van de Farizeeën behoorden en andere tot de partij van de Sadduceeën. Dus veroorzaakte hij onrust in de rechtbank door te zeggen:

Wat de opstanding betreft, sta ik aan de kant van de Farizeeën.

Dat was een leerstellig geschilpunt waarover de Sadduceeën en Farizeeën van mening verschilden. Toen Paulus zei:

En Paulus, die wist dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere uit Farizeeën, riep in de Raad: Mannenbroeders, ik ben een Farizeeër en zoon van een Farizeeër. Ik word geoordeeld over de hoop en de opstanding van de doden.

HANDELINGEN 23:6

zeiden de Farizeeën in de rechtbank:

Hé, hij is een van ons. Wij staan aan zijn kant.

De Sadduceeën waren het daar natuurlijk niet mee eens. Er ontstond in de rechtbank een groot geschil tussen de Sadduceeën en de Farizeeën over deze kwestie. Uiteindelijk moest de zitting worden geschorst omdat het zo'n chaos werd. Zo explosief waren de leerstellige verschillen tussen de Sadduceeën en de Farizeeën. Ze konden een hele rechtszitting ontwrichten als iemand hen ertoe bracht daarover te redetwisten.

Deze mannen, Sadduceeën en Farizeeën, die zich normaal gesproken tegen elkaar verzetten, sloten zich tegen Jezus aaneen, omdat ze allebei hun eigen redenen hadden om Jezus niet te mogen. Ze zeiden:

En de Farizeeën en de Sadduceeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken, en zij vroegen Hem of Hij hun een teken uit de hemel wilde laten zien.

MATTHEÛS 16:1

Het is niet duidelijk of deze mannen ergens anders waren geweest en Jezus hadden gezien. Maar overall waar Hij tot nu toe geweest is en waarover we hebben gelezen, deed Hij tekenen. Meteen hiervoor voedde Hij vierduizend mensen met zeven broden. Dat zou toch ergens een teken van moeten zijn. Eigenlijk waren alle dingen die Jezus deed tekenen. De wonderen die Hij deed, waren tekenen. Maar zij wilden een teken uit de hemel zien.

Het is niet duidelijk of ze bedoelden dat ze geen van Zijn eerdere tekenen hadden gezien, maar graag een teken wilden zien zoals Hij dat eerder had gedaan, waarbij die tekenen uit de hemel voortkomen in de zin dat God ze door Jezus heen verricht. Of misschien zeiden ze dat ze een teken wilden zien dat daadwerkelijk zichtbaar uit de hemel kwam, zoals toen Elia vuur uit de hemel liet komen. Dan konden ze werkelijk een teken zien dat uit de hemel kwam en onmiskenbaar van God was.

Jezus kwam hun niet echt tegemoet. De apostel Paulus zei dat de Joden geneigd zijn tekenen te zoeken, terwijl de heidenen wijsheid zoeken. Hij zei dat God geen van beide groepen echt tegemoetkomt. God is er niet om de Joden tegemoet te komen die een teken zoeken, en evenmin de heidenen die wijsheid zoeken. In 1 Korinthe 1:22 zegt Paulus:

Immers, de Joden vragen om een teken en de Grieken zoeken wijsheid;

1 KORINTHE 1:22

Hier zien we dat de Joden precies doen wat Paulus zei dat Joden doen: om een teken vragen. Jezus zei tegen hen:

En de Farizeeën en de Sadduceeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken, en zij vroegen Hem of Hij hun een teken uit de hemel wilde laten zien. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Als het avond geworden is, zegt u: Mooi weer, want de hemel is rood; en 's morgens: Vandaag storm, want de hemel is somber rood. Huichelaars! De aanblik van de lucht weet u wel te onderscheiden, en kunt u de tekenen van de tijden niet onderscheiden? Het verdorven en overspelig geslacht verlangt een teken; maar hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, de profeet. En Hij verliet hen en ging weg.

MATTHEÛS 16:1-4

Met andere woorden, als de lucht 's avonds rood is, wordt het de volgende dag mooi weer. Als de lucht 's morgens rood is, wordt het die dag slecht weer. Wij hebben daar in onze eigen cultuur natuurlijk een gezegde voor: „Avondrood, mooi weer aan boord; morgenrood, water in de sloot.” Het is hetzelfde idee, dezelfde waarneming. Hoewel ze in die tijd geen geavanceerde middelen hadden om weerpatronen te voorspellen, hadden ze al wel waargenomen dat het ene vaak tot het andere leidt. Als het slecht weer gaat worden, is de lucht 's morgens doorgaans rood en dreigend. Als het mooi weer gaat worden, was de lucht doorgaans de avond ervoor rood. Mensen nemen zulke patronen waar. Zelfs mensen in de oudheid namen ze waar. Aan het teken van de rode lucht en aan de vraag of die 's morgens of 's avonds rood was, konden ze enigszins zien of het de volgende dag mooi of slecht weer zou worden.

Jezus zei:

Huichelaars, jullie weten hoe je aan de lucht kunt zien wat voor weer het wordt, maar de tekenen van deze tijd kunnen jullie niet herkennen.

4

Tekenen van Jezus' eerste komst

Hier hebben we het enige geval in de Schriften waarin we de uitdrukking „tekenen der tijden” tegenkomen. Die uitdrukking horen we tegenwoordig heel vaak, nietwaar? Mensen zeggen: „Dit zijn tekenen der tijden. Israël is weer een natie geworden. Het verbond van landen in West-Europa, het spreken over een nieuwe wereldorde, over een wereldwijde samenzwering: dit zijn tekenen der tijden.”

Veel mensen hebben zelfs gezegd dat Jezus wil dat we uitkijken naar de tekenen der tijden. Om dat punt te maken, citeren ze de passages die we zojuist hebben gelezen. Sommigen vinden dat het God zeer zal mishagen als we de tekenen van de tijd waarin we leven niet herkennen, en dat we daarom op deze tekenen moeten letten. Passend bij deze overtuiging, denk ik, zijn er bedieningen die bijna niets anders doen dan zoeken naar tekenen dat we in de eindtijd leven.

Er zijn veel christenen die geloven dat Jezus heel binnenkort terugkomt. Ze kijken naar de dingen die om hen heen in de wereld gebeuren en zeggen: „Dit zijn tekenen der tijden en ze wijzen erop dat Jezus binnenkort terugkomt. Kijk eens hoeveel aardbevingen er zijn. Kijk eens hoeveel hongersnoden en epidemieën er zijn.” Wanneer mensen dit doen, menen ze dat ze een soort opdracht van Christus vervullen, namelijk dat we op deze tekenen moeten letten.

Naar mijn mening bestaat zo'n opdracht van Christus niet. Laat ik allereerst zeggen dat Jezus de Farizeeën bestrafte omdat ze de tekenen der tijden niet herkenden. Hij sprak daarbij niet over de tekenen van de eindtijd. Ook spreekt de Bijbel nergens over tekenen van de eindtijd. De uitdrukking „tekenen der tijden”, die alleen hier in de Schrift voorkomt, gaat over de tijd waarin Jezus hier de eerste keer was, niet over de wederkomst.

De Farizeeën werden bestraft omdat ze leefden in de tijd die Paulus in Galaten 4:4 als volgt omschrijft:

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,

GALATEN 4:4

Het was de tijd waarover de profeten hadden gesproken, waarin God Zijn Koninkrijk van de Messias zou vestigen. De Messias was zelfs gekomen en deed dingen die duidelijk maakten dat Hij de Messias was en dat Zijn Koninkrijk doorbrak. Toch konden zij niet herkennen dat ze leefden in de tijd waarin dat in vervulling ging.

Hij zegt dat ze huichelaars waren, omdat ze bereid waren de tekenen van het weer te herkennen, maar niet bereid waren — ik denk dat we die woorden kunnen toevoegen — de tekenen der tijden te herkennen. Het is niet huichelachtig als je iets niet weet. Maar als je het wel weet, maar het niet wilt weten en wilt doen alsof je het niet kunt zien, dan is dat huichelarij. Hij zei dat ze huichelaars waren.

Ze konden zien wat er gebeurde. Ze konden herkennen dat er iets gaande was, dat God iets nieuws invoerde en dat Jezus daarin van betekenis was. Ze hadden waarschijnlijk zelfs genoeg redenen om te geloven dat Hij de Messias was, maar ze wilden die dingen

niet geloven. Jezus was niet het soort Messias dat zij wilden. Zijn onderwijs over godsdienst was niet het soort onderwijs dat overeenkwam met hun eigen opvattingen. Ze wilden hun dominante positie in de godsdienstige samenleving niet afstaan aan iemand als Hij. Daarom wilden ze Hem in diskrediet brengen en Hem niet als de Messias erkennen. Dat was hun huichelarij.

5

Geen tekenen vóór de wederkomst

Wat tekenen van de eindtijd betreft, denken veel mensen dat zulke tekenen in de Schrift worden opgesomd. Ik vind ze nergens. Natuurlijk denken mensen vaak aan Mattheüs 24:

Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?

MATTHEÛS 24:3

Jezus sprak over oorlogen en geruchten van oorlogen, aardbevingen, epidemieën, enzovoort. Maar in die gevallen sprak Hij over de tekenen die voorafgingen aan de val van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus.

In Mattheüs 24 voorspelde Jezus dat Jeruzalem verwoest zou worden en dat de tempel verwoest zou worden. Daar vroegen de discipelen Hem naar:

Wat zal het teken zijn dat deze dingen op het punt staan te gebeuren? Wanneer zullen deze dingen gebeuren?

MATTHEÛS 24:3

Hij antwoordde:

Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.

MATTHEÛS 24:34

Ze zijn inderdaad allemaal gebeurd.

Jezus geeft eigenlijk nergens tekenen die aan Zijn wederkomst vooraf zullen gaan. Wanneer Hij wel over Zijn wederkomst spreekt, zegt Hij dit:

Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

MATTHEÛS 24:37-39

De mensen kregen geen tekenen dat de zondvloed op het punt stond te komen. Die kwam gewoon.

Zie je, ze deden gewone dingen. Niets wees erop dat er iets ongewoons aan de hand was. Ze trouwden alsof ze nog lang zouden leven. Ze aten en dronken, wat mensen niet zouden doen als ze wisten dat ze de volgende ochtend zouden sterven. Ze zouden waarschijnlijk hun eetlust verliezen. Maar deze mensen gingen gewoon door met de alledaagse dingen van het leven, omdat er geen herkenbaar teken was dat hun een ramp te wachten stond die elk moment kon plaatsvinden. Jezus zei dat het zo zal zijn in de dagen waarin de Zoon des mensen komt.

Het is niet zo dat er tekenen zullen zijn. Het zal zijn als bij een dief, zei Hij. Dieven sturen niet van tevoren een waarschuwing voordat ze komen. Ze bellen niet op om te zeggen: 'Ik kom om drie uur 's nachts. Ik hoop dat je klaar voor me zult zijn.' En dan bellen ze een halfuur later om te zeggen: 'Het is een halfuur eerder. Het is nu

middernacht.’ En dan bellen ze een uur later terug om te zeggen: ‘Je hebt nu nog maar twee uur.’ Dieven waarschuwen je niet van tevoren om je te laten weten wanneer ze komen. Jezus zei dat het, wanneer Hij komt, zal zijn als bij een dief.

Er waren tekenen van de tijden bij de eerste komst van Jezus. Het teken was dat het nieuwe verbond was gekomen en het stelsel van het oude verbond op het punt stond te verdwijnen. Het werd definitief terzijde gesteld met de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Er waren tekenen die daar onmiddellijk aan voorafgingen en waarover Jezus in Mattheüs 24 sprak. Maar als het om Zijn wederkomst gaat, gaf Hij aan dat er geen tekenen zullen zijn die erop wijzen dat die nabij is. Alle tekenen die christenen er vanouds mee in verband brengen, waren in hun context in de Schriften tekenen van de verwoesting van de tempel in het jaar 70 na Christus.

Dus toen Jezus de Farizeeën berispte omdat ze de tekenen van hun tijd niet kenden, berispte Hij daarmee niet de mensen van nu die niet inzien dat de vorming van een verbond van Europese landen een teken van de laatste dagen is. Er staat niets in de Bijbel wat zegt dat dit een teken van de laatste dagen is, en daar valt niets te herkennen.

Ik zeg niet dat wij niet in de laatste dagen leven. Ik weet het niet. Alleen God weet het. Dat is wat Jezus zei. Zelfs Jezus wist het niet. De engelen weten het niet. Het is iets waarvan alleen de Vader weet. Ons wordt gezegd dat we moeten leven als mensen van wie het leven op elk moment door de komst van de Heere onderbroken zou kunnen worden. Dat is niet omdat we naar dit of dat teken uitkijken. Het is omdat Jezus nog niet is gekomen en Zijn komst daarom dichterbij is dan vroeger, aangezien er tijd verstreken is sinds Hij die belofde. Daarom is de gebeurtenis zelf dichterbij dan vroeger. Wie weet? Misschien gebeurt het tijdens ons leven. Dat zou kunnen.

Maar of dat nu wel of niet gebeurt, we zullen tijdens ons leven allemaal met de dood te maken krijgen. Voor ons allemaal zijn de laatste dagen aangebroken. Het zijn misschien niet de laatste dagen van de aarde. Het zijn misschien niet de laatste dagen van het christelijke tijdperk. Het zijn misschien niet de laatste dagen in de uiteindelijke betekenis van de wederkomst van Christus. Maar het zijn voor jou en mij de laatste dagen, want wij leven in onze laatste generatie. Voor de wereld is dit

misschien niet de laatste generatie, maar voor ons wel. Wij zullen allemaal voor God staan voordat ons leven voorbij is. Dat is beslist iets waarvan we ons bewust moeten zijn.

Hoewel ons nergens in de Schrift geboden wordt te letten op tekenen dat Jezus spoedig zal terugkomen, moeten we beslist wel aandacht schenken aan de algemene leer van de Schrift en van de geschiedenis dat alle mensen aan het einde van hun leven sterven. Wanneer dat gebeurt, zullen we tegenover God staan. Wat ons persoonlijk betreft, zal het precies zo zijn alsof Jezus terugkwam. We zullen op dezelfde manier tegenover God moeten staan, en we moeten voorbereid zijn.

We zouden ons net zo bewust moeten zijn van die toekomstige gebeurtenis als de Farizeeën zich bewust waren van het weer van de volgende dag. Zij konden aan de wolken of de tekenen of wat dan ook zien dat het weer de volgende dag op een bepaalde manier zou zijn. Ze konden niet herkennen — of wilden niet herkennen — dat de tijd waarin ze leefden de tijd was waarin profetie in vervulling ging. Dat hadden ze moeten herkennen. God wilde dat ze dat deden. Jezus gaf hun elke mogelijke aanwijzing, en hun weigering om dat te zien was volgens Hem huichelarij. Het was in feite inconsequent van hen, want ze wilden graag de tekenen van het weer van morgen herkennen, maar ze hadden niet genoeg belangstelling om te herkennen wanneer God de hele loop van de geschiedenis veranderde en de messiaanse tijd liet aanbreken. Die brak aan toen Jezus, de Messias, kwam.

Dus wanneer de Bijbel en Jezus over de tekenen van de tijden spreken, doelen zij niet op de tekenen van wat wij de eindtijd noemen, de tijd vóór de wederkomst van Christus. De Bijbel gebruikt die uitdrukking uitsluitend voor de tekenen van Jezus' eerste komst. De Joden in Zijn tijd hadden veel redenen om te onderkennen dat dit het juiste tijdstip was. De zeventigste week van Daniël was aangebroken. Het Oude Testament bevatte veel aanwijzingen voor het algemene tijdstip van het Koninkrijk van de Messias en voor de tekenen die daarmee gepaard zouden gaan. Jezus stelde die in feite voor de ogen van Zijn generatie, maar zij wilden het niet zien, omdat Jezus hun niet beviel als leider. Misschien hebben sommigen van ons hetzelfde probleem. Wij weten wie Jezus is, maar wij willen Hem niet volgen, omdat Zijn leiderschap niet is wat wij willen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 15:29
- Mattheüs 15:32-39
- Mattheüs 16:1-4
- Handelingen 23:6
- Mattheüs 16:1
- 1 Korinthe 1:22
- Galaten 4:4
- Mattheüs 24:3
- Mattheüs 24:34
- Mattheüs 24:37-39

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.